

DPN 5999

Title: मुण्डमाला MUNDA MĀLĀ

Run. No. 6690

Cat. No.

Micro. No.

Subject तान्त्रिक Tantrik

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 29 x 15

Folios 8 Lines (in a page) 10

Compl. / Incompl.

Chapt. / act / *patālah* 1 - 5

Author / translator

Scribe / donor

दिनेश

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material: palmleaf / paper / thyasaphu / *one side yellow*

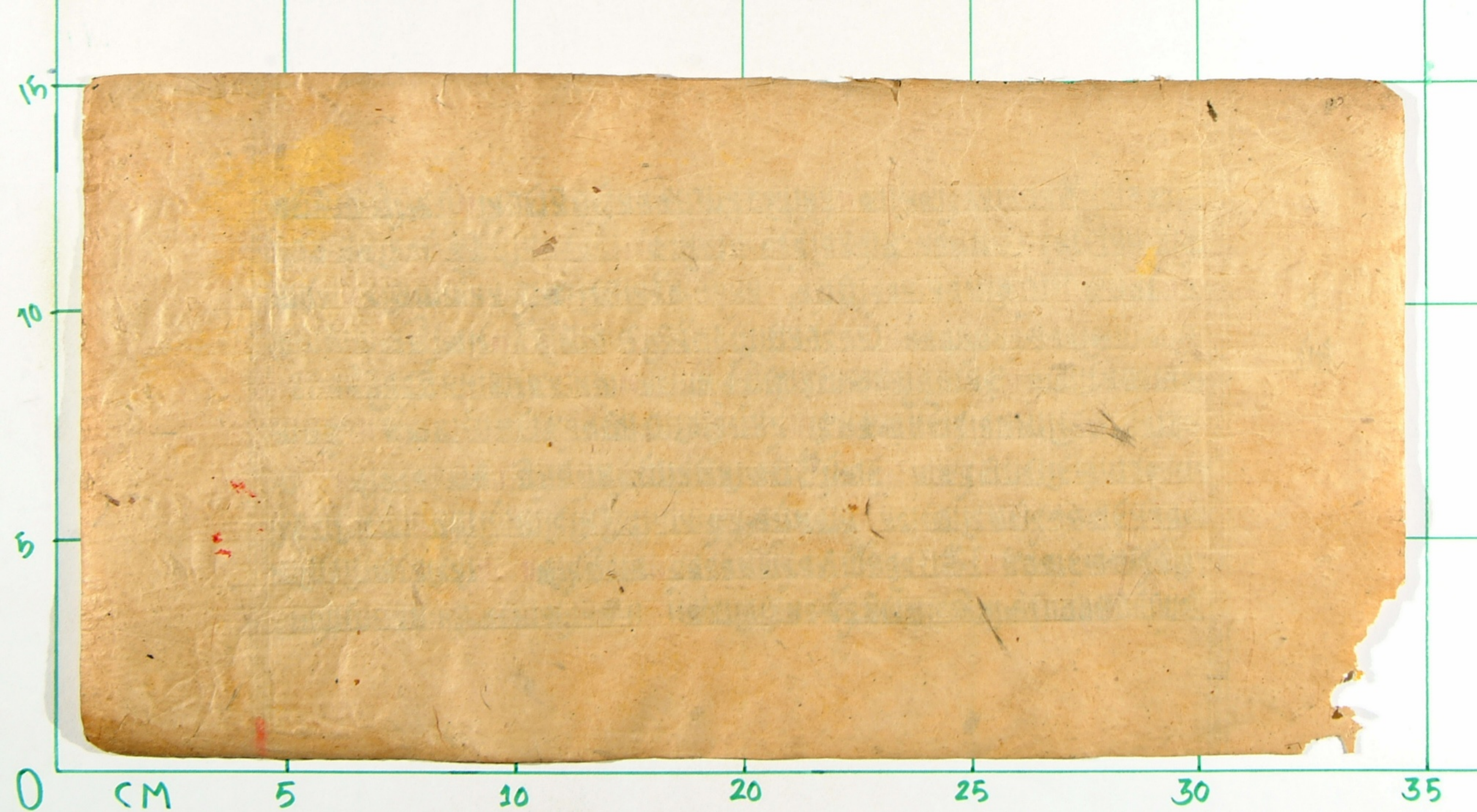
Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

↓
श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ पञ्चात्मने नमः ॥ ॥ कदाचिद्विष्णुवाक्ये मुनिं विष्णुमीश्वरं ॥

पञ्च प्राणो भूत्वा दिवं दिव्यं दिव्यं ॥

समाप्ति / colophon — इति मुण्डमालायां पञ्चम पटलः ॥ ॥ द्युमत् ॥ ॐ नमः शिवाय ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ परमात्मने नमः ॥ ॥ कदा विद्विषवत्कूटे मुखसंविष्णुमीश्वरं ॥ पप्रच्छ प्रणतो मू
 लाशिवं शिखरं नंदिनी ॥ ॥ श्रीदेवुवाच ॥ देवदेव महादेव शृणु सर्वं दशकुर ॥ कृपया हं त्वया देव वि
 हिंस्य शरीरिणां ॥ सर्वाणि मादिसिद्धिनां जातः केनेश्वरो भवान् ॥ तदारब्धादि महादेव यद्यहं न बबल
 ना ॥ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ युगे युगे महेशानि सती त्वं दशकुरो म्यहं ॥ तत्कृदे हायदा हि त्वं तावकी न क
 लालकैः ॥ कृतामाला महाकंठे पश्या यापि विराजते ॥ किमकथं महादेवि ममास्थित्वयिनां प्रभं
 ॥ पुरा चतुर्वेदेषु सारोद्धारं कृतामया ॥ तदा गमत्वेनाख्या तं शास्त्रं सर्वार्थसाधकं ॥ षोडशभिर्भक्तास्तत्रा
 पि आम्नायाश्च सुरेश्वरि ॥ पूर्वाम्नायः सृष्टिर्नृप पूर्णेशितत्र देवता ॥ मंत्रयोगो भवेत्तत्र दक्षिणो चाधि
 कारिता ॥ दक्षिणस्तु ततः प्रोक्तः स्थिति नृपः समंततः ॥ त्रिशोशी देवता तत्र भक्तियोगः फलं परं ॥ प
 श्विमः संहति परः कुब्रे शीतत्र देवता ॥ कर्मयोगः परं देवितत्रोक्तः सर्वसमतः ॥ उत्तरस्तु ततः प्रोक्ता
 महाम्नायः सुरेश्वरी ॥ त्रिगुहा उग्रहो तत्र फलज्ञानं प्रकीर्तितं ॥ कालिका देवता तत्र वदुर्भेदा प्रकीर्ति

राम

॥ १ ॥

ता ॥ पूर्वाम्नायस्य संकेतो चतुर्विंशतिरीरिता ॥ दक्षिणाम्नायस्य संकेतो पंचविंशतिरीरिता ॥ पश्चिमां
 संकेतो त्रिंशत्कुलनायिके ॥ भेदास्तेकोनपश्चादुत्तराम्नायवर्त्मनि ॥ गुह्यकाली ततः प्रोक्ता सिद्धिल
 स्त्रीस्ततः परं ॥ त्वर्ती कोटीश्वरी तत्र राजराजेश्वरी तथा ॥ गुह्येश्वरी तथा प्रोक्ता मिंदे शीकुलनायिका
 ॥ दक्षिणाय शिखी नृपा तथा तारा त्रिपिणी ॥ छिन्नमस्ता महादेवी ततः प्रोक्ता तिभीवणा ॥ स
 वविधास्तु संकेतोः सदा गोप्या प्रकीर्तिताः ॥ उग्राम्नायः शिवः शक्तिः संकेता देवता पुनः ॥ परा प्रासाद
 नृपायं फलं मुक्तिरिति वितं ॥ ज्ञानयोगो महेशानि विश्ववश्यकः परः ॥ स्युः प्रायस्तस्या दुष्टो देव
 प्रकीर्तितः ॥ ध्यानयोगः फलं तत्र संप्रोक्ता करुणा फलं ॥ अहिंसा तत्र संकेतः समंतात्परिकीर्तित
 ॥ संक्षेपादेव देवेशिमयो देशं प्रकीर्तितः ॥ तामलायामलाश्वापि प्रोक्ता पूर्वमया प्रिये ॥ संकेता मंत्र
 यंत्राणां तथा कतिनकीर्तिताः ॥ तेषु ज्ञाने युजगतिनामाश्च विद्यते कचित् ॥ प्रातः शिरसि शुक्लाङ्गे
 दिने च द्विभुजे गुरुं ॥ वराभयकरं शान्तं स्मरेत्तन्नाम पूर्वकं ॥ नमोस्तु गुरवे तस्मै इष्टदेवस्त्वनृपिणो ॥ यस्य वा

सर्व

गच्छामृतं हन्ति विषं संसारं संज्ञकं ॥ गुरुर्वला गुरुर्विर्गु गुरुर्देवो महेश्वरः ॥ गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मादा
दौ च मर्त्ययेत् ॥ प्रसन्ने तु गुरौ सिद्धिर्लभ्यते मनीषिभिः ॥ यथा शिवतथा विद्या यथा विद्या तथा गुरुः ॥
गुरुणा दर्शिते तत्वे तत्क्षणान्न मयो भवेत् ॥ गुरौ संनिहते यस्तु पूजयेदग्रतस्ततः ॥ सत्त्वपीति मवा
प्रोति पूजा च विफला भवेत् ॥ शिवे रुष्टे गुरुस्नाता गुरौ रुष्टे न कश्चन ॥ अविद्या वा स विद्या वा गुरुरे
व तु देवतं ॥ अमार्गं स्थाप्य मार्गं स्थो गुरुरेव सदा गतिः ॥ प्रतिपद्य गुरुं यस्तु मोहादिप्रतिपद्यते ॥ स
कल्पकोटि नरके पच्यते पुरुषाक्षमः ॥ आद्यान्तमग्रतो गच्छेद्गुरुं ततः प्रनुबुजेत् ॥ आसने शयने वा
पिनतिष्ठेदग्रतो गुरौ ॥ अनुज्ञा प्राप्यतिष्ठेत्तत्रैव पापमवाप्नुयात् ॥ यत्किञ्चिदन्न पानादि प्रियद्वयं
मनोरमं ॥ समर्च्य गुरवे दद्यात्स्वयं भुञ्जीत पुनरहं ॥ महाश्चकार मज्जस्य यथादित्य प्रकाशकः ॥ अ
ज्ञानतिमिरा च स गुरुरेवं प्रकाशकः ॥ यथा सिद्धिरसंशयिता भवति काञ्चने ॥ सन्निधानं गुरुरेवं
शिष्याः शिवस्यो भवेत् ॥ मन्त्रे तदेव तायाञ्च तथा मन्त्रप्रदे गुरौ ॥ त्रिभुवनैः सदा कार्या सा हि प्रथ

॥२॥

मसाधना ॥ यस्य मन्त्रे च देवे च गुरौ भक्तिं सुनिश्चरौ ॥ नय वलादि ग्रते चित्तं तस्य सिद्धिर्बदूरतः ॥ मन्त्रार्था
देवताज्ञेया देवता गुरुनृपिणी ॥ तेषां भेदो न कर्तव्यो यदीदृशेति सिद्धिमात्मनः ॥ तीर्थान् मन्त्रोपदेशश्च
ज्ञाच जय कर्मणि ॥ फली व्यतीति विश्वासश्चैतस्मिन्नेहिलक्षणं ॥ अनुकूलं मन्त्रं प्राप्य शिष्यो बह्वगु
णो गुरौ ॥ भक्तिश्चेद्देवतादिविधानादि प्रसादितात् ॥ तन्मन्त्रोक्तं फलावाप्ते पुरश्चर्य्यं समाचरेत्
॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि पौरुषवात्कं विधिं ॥ विना येन न सिद्धिः स्याद्वर्षाणां मयुतैरपि ॥ कृते न ये
न लभते साधको वाञ्छितं फलं ॥ पुरश्चरणा संपन्नो मन्त्रो हि फलदायकः ॥ अतः पुरश्चर्यां कुर्यान्मै
त्रविम्विदिका मया ॥ सम्यक्काङ्क्षे कर्मस्य नासाध्यं विद्यते क्वचित् ॥ बहुमन्त्रवतः पुंसः का कथा शिव
स्य सः ॥ किं होमैः किं यैश्चैव किं मन्त्रास विज्ञरैः ॥ रहस्यानां हि मन्त्राणां यदि न स्यात्पुरश्चर्या ॥ पु
रश्चरणा शिरोपितथा मन्त्रप्रकिर्तितः ॥ अतस्तत्कथयिष्यामि पौरुषवात्कं विधिं ॥ स्नानसनादि
नियमैः नियमैः संगक्षमालिकं ॥ तथोपचारनियमैः सरहस्यं प्रकाशये ॥ इति मुंडमाला तंत्रे प्र

पुरा क्रिया हि मन्त्राणां प्रधानं बीजमुच्यते ॥ जीवहीनो यथा देही सर्वकर्मसु नक्षमः ॥ ३

३०
 २५
 २०
 १५
 १०
 ५
 ०

॥ श्रीदेववाच ॥ रहस्यं निरगोप्यं करुणारसवाविधे ॥ यद्यत्कृतं पुरा देवत्वया भै
 रवतूषिणा ॥ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ पुरैवोक्तं मया देविसर्वशिवरत्नदिनि ॥ विधानं पुनरन्यत्र मत्सेवा
 देवकथ्यते ॥ गुरोर्नुज्ञां संप्राप्य विशेषेण भुजे दिने ॥ सप्ताश्वपुरश्चर्या विधिपूर्वसमापयेत् ॥ याव
 द्वास्त्रिजयः प्रोक्तो मंत्रे तावज्जपेत्पुनः ॥ ततस्तु तद्दशांशं हि होमं कुर्याद्विचक्षणा ॥ तस्यापि च दशांशं
 तु तर्पणं समुदाहृतं ॥ तद्दशांशं ततः कुर्यान्मार्जनं तु विशेषतः ॥ तस्यापि च दशांशं हि प्रोक्तं वास्त्रगा
 भोजनं ॥ कुमारी भोजनं तद्दक्षुरवेदक्षिणा तथा ॥ एवं गुरुप्रसादेन पुरश्चरणा कर्म कृतं ॥ मंत्रसिद्धि
 मवाप्नोति परमार्थहि साधकः ॥ इति मुंडमालाया द्वितीयः पटलः ॥ ॥ श्रीदेववाच ॥ पुरैवो
 क्तं पुनर्देवत्वये हविनिवेदितं ॥ रहस्यं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तः सहा भैरव ॥ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ बहुलं
 परमं देवि गोप्याद्रोप्यतरं प्रिये ॥ तदेतत्कथयिष्यामि प्रकाराश्च प्रजायते ॥ गोप्यं तु महादेवि र
 हस्यं सन्निगद्यते ॥ मनोहरे भुजे गेहे कर्पूरादिमुवासिते ॥ रक्तमित्रिसमायुक्ते रक्तचंदनमालया ॥ रक्त

॥ ३ ॥

१५
 १०
 ५
 ०

मनोपविष्टः स रक्तपुष्पाणि धारयत् ॥ रक्तचंदनसंलिप्तो रक्तवस्त्राहतस्तथा ॥ जपेदयुतसंख्यं तुर
 क्तां धाय तुरेश्वरी ॥ पश्चादक्तवलिन्दद्यादुक्तपुष्पैः समर्चयेत् ॥ दशांशं जुहुयादुक्तकुसुमैर्वज्रसं
 श्लोकैः ॥ मधुरत्रयसंसिक्तैः सिन्दूरारुणाविग्रहः ॥ कुमारी भोजयेत्पश्चादुक्तपुष्पाश्नादिभिः ॥ लभ
 ते वाञ्छितां सिद्धिं मेवं कृत्वा हि साधकः ॥ वशीकरोति महसानारीयौ वनगर्वितौ ॥ तद्यष्टिगे च रा
 म् सर्ववदृषा सुमानवाकुलं ॥ अथवा कल्पयेद्देहसुधादिध्रुवलीकृते ॥ भुजासने समाविश्य तु भु
 स्फटिकमालया ॥ कर्पूरस्वन्दनालिप्रे भुजाम्बरधरः भुवि ॥ श्वेतपुष्पैः समभ्यर्च्य धाय तुरभुजान्
 तुरेश्वरी ॥ जपेत्सहस्रदशकं पश्यन्निद्या तिकं जगत् ॥ होमयेत्तद्दशांशं न पुरा उरि कदले ॥ भुजे ॥ श
 क्ते रामभुसंयुक्तैः सर्पिसंलालितैस्तथा ॥ श्वेताम्बरसितामालां श्वेतपुष्पादिभूषणं ॥ श्वेतानु
 लेपनं तद्दद्याद्विषायदक्षिणां ॥ कुमारीयस्तथा दद्याद्भोजयेत्तु श्वभक्तिः ॥ स्वयं त्रिमधुरोपेतैः
 पश्चाद्भुजातसाधकः ॥ निवेद्य पुरतो देवैर्भक्त्या विभुः प्रभावतः ॥ एवं कृता पुरश्चर्या ज्ञानवृद्धिकरी

परा ॥ यशोविक्रीतकडाजवश्यकरीपरा ॥ प्रसन्नहृदयतद्वत्साधकं परिकल्पयेत् ॥ अथवायप्रकारे
 गापुरश्चरणकर्मकृत ॥ तत्रतेवां धितोसिद्धिगुरुभक्तिपरायणा ॥ सिंदूरेगापुरस्कृत्वा मंडलं मन्दिरे
 दरे ॥ तत्राष्टपत्रकमलं लिखेत्सिंदूरवेणुभिः ॥ पत्राणि पीतहरितसितनीलं च प्राप्तिरेवेत् ॥ कर्णौ
 कोनुहरिश्याभ्रुवौ गालिख्यनिर्मला ॥ तत्रेष्टदेवतामध्यो पूर्णाकुंभासिं कुर्यात् ॥ विवेश्य पञ्चरत्ना
 निपञ्चामृतजलं तथा ॥ रक्तवस्त्रा वृतं कुम्भं कृत्वा साधकसत्तमः ॥ तत्र स्तूत्य गुरुं कुर्यादमृतं जपमु
 त्तमं ॥ होमं कुर्यात्पुनश्च न विल्वपत्रैः सह सकं ॥ रक्तचंदनसंसिक्तैः स्फुरन्निमधुवपुतैः ॥ वलिमुत्त
 ममुत्तम्यतिरीक्ष्येतिदिशस्ततः ॥ सगुडैः पायसैर्मध्यमधुना लितमष्टकं ॥ द्वागस्यैवादि तं पूर्वं रक्तपुष्प
 समालया ॥ वलिमुत्तममुत्तम्यतिरीक्ष्येतिदिशस्ततः ॥ पलायने वैरिणास्तुभीतास्वेदुतं निशि ॥ व ॥ ४ ॥
 लिरक्तेन तिलकं कुर्यात्साधकसत्तमः ॥ यद्यत्कामयते तत्तत्र स्यावश्यं वशं भवेत् ॥ कुम्भादिकंच स
 कलंदीक्षिताय निवेदयेत् ॥ सुदरीभ्यस्ततो दद्यात्त्रिष्टानुभूषणादिकं ॥ एवं कुर्यात्तु देवेशि वद

स्यात्तं महाफलं ॥ इति तृतीयपटलः ॥ श्रीदेवूवाच ॥ किञ्चिदिदं मिदेवेशरहस्यातिरहस्यकं ॥
 भोतुं तत्तु पयोदेवकथयस्व मे देवेश ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ भोमावारेचतुर्दश्यावलिमादाय सदिवा त
 स्म शान्तं समुपागत्य वलिपूजां समाचरेत् ॥ पूर्वोक्तमण्डलं कृत्वा ततो दद्याच्छलिं निशि ॥ भैरवपू
 जयित्वा दोततो देवीं समर्चयेत् ॥ बाघाजिनोपविष्टस्तु मुक्ते केशोजयेत्सुधीः ॥ सहस्रदशकं देविनि
 र्भयो वीरसत्तमः ॥ ततो नरकपालस्तं वलिं दद्यात्सुरादिकं ॥ भैरवाय नमस्कृत्य दिव्यं रक्तं सुरां तथा
 ॥ पायसं दधिभक्त्यगुणैर्देनमथापि वा ॥ प्रणम्य निर्भयो भूत्वा मानं दासं दिशं व्रजेत् ॥ महापात
 कनिर्मुक्तो जायते राजभाजनं ॥ ५ ॥ स हो वैरिहृद्देश्याख्यावागीभवेत् ॥ द्रष्टव्यमनोहराणि
 स्त्रीणां कामे इवापरः ॥ अथ वामं दिशं भूयः सिंदूरं कृत्वा मंडले ॥ नागचतुर्दशीं रात्रौ कृत्वा पक्षे नि
 शाकरे ॥ श्रीयदुपसपत्न्यामलं कृत्य विभूषणैः ॥ वस्त्रैर्माल्यैर्वर्णनागैः समभ्यर्चयेत्विशेषतः ॥ पासं
 विधाय तस्यां तु यजेदानंदं नंदितां ॥ भुञ्जानं सौगंधिकं सहस्रं तु रातोन्नरं ॥ सङ्घं तु वलिं दद्यात्तु

एमधुरमिश्रितं ॥ निवेदयेत्तु नैवेद्यं तस्यैव भक्तिसमन्वितः ॥ ततो लभेत्तत्रैलोकावशीकराणामुत्तमं ॥ कवि
 ताकौशलं सम्यक् आकर्षणकरं तथा ॥ तस्यासावेदितायां तु प्रसन्ना परमेश्वरी ॥ पूर्यान् दामवेदस्या
 त्रियतं साधकोत्तमः ॥ स्तुतुं च तरे देवि न प्रकाश्यं कथञ्चन ॥ साधकेन मन्त्रासिद्धिर्निघता दुर्लभा
 भुवि ॥ अथ वा शृणु देवेशि पुरश्चरामुत्तमं ॥ हविष्याशीमुक्ते केशोजपे दयुतमादरात् ॥ गुरु
 पश्य मयी ब्राह्मी तस्य सर्वविधा भवेत्तु शीताभिज प्रमात्रेण लोचनतिलकं नरः ॥ कृत्वा भयतिष्ठ म
 श्रीतं कुर्यादासवदशो ॥ अथ वा न्यप्रकारेण कुर्याद्वीरोति निर्भयः ॥ संग्रामपतिते वापि व्यापादि
 तमचूडकं ॥ यस्मा सतिः स्तुतं वापि चितायां वा तदन्तिके ॥ उज्जटै पर्वते वापि निर्जने वा चतुष्टये ॥
 देवागारे देवभूये जिर्जने कालवेष्टमनि ॥ शरं पूर्वशिवं कृत्वा किमुदीचि कृताननं ॥ स्नापयित्वा तल्ल
 लाटे देवीं संपूज्य साधकः ॥ वैलोक्य मोहिनी तद्वैरिं संहारकारिणी ॥ पुनर्गिरं परशो ह कृत्वा रो
 गविनाशिनी ॥ गुरवे दक्षिणां दद्यात् कुमारिं साधकं यथा ॥ भोजयेत्परमात्रेण मधुयुक्तेन साधकः

॥ ५ ॥

॥ इदं गोप्यतरं देवि न प्रकाश्यं कदाचन ॥ सत्यं सत्यं वदासी ह नित्यं तसिद्धिं सुनि ॥ अथ वा न्यप्रकारे
 ण कुर्याद्वीरसाधनं ॥ संग्रामपतिता वृष्टे तानादीय विधिपूर्वकं ॥ अस्त्रदिक्षु निधाय श्वेतरं सम
 चसंस्तुतं ॥ रक्तारक्तारज्जनाथेण पिता वदकी लके ॥ चन्दनादि निरभूष्य सुगन्धैः कुर्यादिति ॥
 अलंकृत्य प्रयत्नेन मध्यमस्याथ मस्तके ॥ तलाटे पूजयेद्देवीं मुयचारेः समुज्जलैः ॥ बलिदद्यादष्टदिक्षु
 माधवांसैः सुरासुरैः ॥ पायसं मधुसंसिक्तैः कर्मुमैरक्षतैस्तथा ॥ ततो जपे प्रकुर्वीत शिवस्य हृदि निर्भयः ॥ उप
 विष्णुसने शोने वा घुचर्मा विनिर्मिते ॥ पश्चात्तच्छ्रजं प्राथ पूर्ववत्कल्पयेदति ॥ व्याघ्रवानरभक्तूकथ
 गालोत्कासु चानथ ॥ दृष्ट्वाथ नमये कुर्यान्मायां मेव विचिन्तयेत् ॥ ततो नम्रावंलघ्वाथ दद्याद्वागादि
 कवलिं ॥ ततो ह्निष्टमना भूत्वा शवं निक्षिप्य गविणि ॥ द्विजेभ्यो दक्षिणां दद्यात्साधकेभ्यो विशेषत
 ॥ सुरेशाभ्यस्तथा स्त्रीभ्यः कुमारीभ्यः प्रयत्नतः ॥ वसने भूषणान्तद्वयं मधुरं च भोजनं ॥ सुखं तथैव भु
 ङ्जीत लवणं तु विवर्जयेत् ॥ जगन्मोहनवश्यादिकविता कौशलं पुनः ॥ संग्रामे च तमुदित्यसाधकं वैरि
 येनेन तु मन्त्रासिद्धिं ज्ञायते भुवि दुर्लभा ॥ राज्यं श्रियं परानन्दो वैरिणा यज्यते ॥

बाहिनी ॥ पलायने पुगत्माधिक्युनः क्षुद्रवैरिणाः ॥ नानाविधाने सिद्धीनां साधको जातमवेत ॥ इदं
 प्रयोगे देवेशिन प्रकाशकदाचन ॥ एतन्नुपरमंगोप्यविशेषात्पुनस्तदि ॥ रहस्यमेतत्परमंगमस्यै
 कजीवत ॥ अथवा न्यप्रकारेण पुश्चरगाभिष्यते ॥ दिवापरिष्कृते देविगत्रोदीयान्प्रदाययेत् ॥ चतुः
 दिश्वतुर्दिक्षु मध्यमंडलमालिखेत् ॥ सिद्धौ परां सैश्वर्यं बोद्धुं पत्रकं ॥ ततो हृदलमालिख्य मध्यकु
 र्याच्चकर्णिका ॥ त्रिकोणादयमालिख्य तत्र कुम्भं निधापयेत् ॥ पुनः पञ्चा मृतैः पूर्वा दूर्वा आदिदत्ता
 न्वितं ॥ आद्याद्यद्दुवस्त्रेणालोहितं च विशेषतः ॥ ततो दिग्बन्धनं कृत्वा द्विपिचमं सने स्थितः ॥ उपवि
 ष्यावहे देविमित्रां तवाचयेत्ततः ॥ पंचोपचारविधिना तत्तुजपमारभेत् ॥ प्रथमं पुहरं हित्वा तुरीयं च
 विवर्जयेत् ॥ मध्ययोर्यामयोर्जप्यादङ्गन्यासादि पूर्वकं ॥ जपान्ते तु वलिं दद्यात् कृष्णद्वारे प्रयत्नतः ॥ त
 तो जपात्पुनः पुनः होमादिवा तराचरेत् ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा तथा ब्राह्मणभोजनं ॥ ततः कुमारीः सं
 पूज्य साधकोत्सो वयेत्ततः ॥ एवं कृता पुश्चर्या महासिद्धिर्कसिद्धा ॥ पुश्चरगा कर्त्तृणां वरागा भैरवी

॥६॥

स्वयं ॥ सिद्धिं प्रपन्नो भवेन्न वैलोक्य वशमानयेत् ॥ इति चतुर्थपरलः ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वक्तुं दे
 वे देवेश त्वया स्त्रियुरसूदन ॥ इत्याद्याया हं देवभोतुमिच्छामि क्वामिच्छामि भूयः ॥ श्रीभैरव उवाच
 गुह्याद्गुह्यतमं देवी कथयामि नगात्मजे ॥ कर्मणा येन जायेत साधको भैरव स्वयं ॥ इमं शान्तगुह्यं
 कृत्वा रुचि वस्त्रं सुसम्भृतं ॥ नरचर्मभिवाद्या च चतुर्दिक्षु नृपराडकात् ॥ निखने अथ तो मुराडमेक
 भूमौ निखन्य च ॥ वलिं तु सर्वतो दद्यात् साधकां ससुरादिभिः ॥ भैरवं पुरतः पूज्य साधकोत्सो वयेत्ततः
 दिभिः ॥ कृत्वा चतुर्दिक्षु कृत्वा चोत्तरासाधकात् ॥ दीप्तांस्तु रुधिरा पूर्णां च बालयेदनि संयुता ज ॥ त
 तः क्षीराज्यमधुभिर्मक्ष्य भोज्ये सरसकैः ॥ देवै वलिं समर्प्य च इमं शान्ताधिपदेवताः ॥ प्रपूज्य निर्ममत्तत्र
 सुककेशोदिगंबर ॥ मेघव्याघ्राजिनेरस्य उपविश्याथ निनिश्चलः ॥ यथाशक्ति जपं कुर्याद्बर्णसंख्यानु
 सारतः ॥ ततश्चागवलिं दत्वा वलिं प्रासास्थि मोक्षितं ॥ मोक्षे मेघं वापि चापुदीनविशेषतः ॥ निर्म
 यो गुरिकोतां तु जलप्रवे निवेशयेत् ॥ वयादिकं तु तत्सर्वं जलान्ने निक्षिपेत्सुधीः ॥ ततो गृहं समागम्य

सहैवोत्तरसाकैः ॥ ततस्तुत्वांमहादेवीयथाविभवविस्तरं ॥ पूजयेदेवमीशानीसुगन्धिकुसुमाक्षतैः
 ॥ प्रातस्तुपावणाकुर्यात्पुनस्त्रिमधुरैरथ ॥ माधवेभ्यः कुमारिभ्यः स्त्रीभ्योदद्यात्पुनर्दक्षिणा ॥ वस्त्राले
 कारसहितोदिवानिद्राविवर्जयेत् ॥ स्थाप्यक्रियादेवित्रैलोक्यापिडुर्लभा ॥ अथभुविदेवेशिज
 गतक्षोभप्रजायते ॥ यद्यदिहलिलोकेस्मिंस्तदेवतभतेक्ष्वे ॥ नातः परतरं कर्म किञ्चिदस्तीहभै
 रवी ॥ मयाप्रेमभवेसौतदाध्यातेतेवरानने ॥ गुह्याकुलरहस्यहिप्रकाशेवकुत्रचित् ॥ सतत्कृत्याम
 याप्राप्तमहेशत्वेकपालिना ॥ भयंकरमिदं कर्मनप्रकाशं कदाचन ॥ अथांतुप्रवक्ष्यामिपुरश्चरणा
 मुत्तमं ॥ शृणुशौलसुतेदेविशीघ्रंशीघ्रफलप्रदं ॥ कृत्वाचतुर्थीमारभ्ययावदुक्तचतुर्थिकां ॥ प्रय
 स्तुजयेन्मन्त्रयोधितियमपूर्वकं ॥ ततोहोमादिकं कार्यं ततः पूर्योभवेदिदं ॥ सोऽहस्तुततोदेवीध्या
 त्वासुस्तोजपंचरेत् ॥ ततः सिद्धिमवाप्नोतिवाञ्छितामंत्रसाधकः ॥ अथवापुष्पशय्यायामुवासा
 सुभूषणाः ॥ कृत्वाङ्गगमातन्द्रयोदृष्ट्याकुजेदिने ॥ यन्निचारवनीनां विभूष्यानेयसंनिधिं ॥ पु

॥७॥

व्येणातांसमालंयजयेदहन्मंदिरे ॥ प्रवालमालयाधीमामौक्तिकस्याक्षमालया ॥ यथाशक्तिजपे
 त्यन्ततोदेवैवलिरुदेत् ॥ पायसंमधुसर्पिर्भ्याशितावलितमुत्तमं ॥ सुगन्धिकुसुमैर्मालानिर्मय
 नवपत्तवै ॥ निवेद्यदेवैतामालांतस्याः केशेनिधायच ॥ नसंचित्कामचेष्टा - विदध्यात्साधको
 जम ॥ तस्यैभूषादिकंदत्वापुनर्देवैर्निवेदितां ॥ देवैर्दत्वाविशेषेणांततस्तानुविसर्जयेत् ॥ एविशेषंततो
 विवातजागरणमापयेत् ॥ कृतमेवास्वयंकर्मदेव्याहर्षविवर्द्धनं ॥ साधकोलभतेसिद्धिसेवंकृत्वातु
 मन्त्रकः ॥ सततमुत्तमं कर्मवैर्याधीनोत्तमेश्वरि ॥ कथितंतेसुगोप्यं हि न प्रकाशं कथंचन ॥ कौतुकार्थं
 किञ्चिदप्युक्तं यिष्यामिपार्वति ॥ साधकं करुणाद्यस्य सर्वलोकप्रियं भवेत् ॥ मण्डलं पुरतः कृ
 त्वः हरिद्राचूर्णानिर्मितं ॥ चतुर्दशभुजं भास्यापयेत्तुदलाचितां ॥ तापुदीपावलीदत्वाकौश
 लेनविशेषतः ॥ मुष्ण्यां प्रातएवद्यतदहोरात्रकं जपेत् ॥ वलिञ्चविधिवदत्वाहोमाद्यन्तेसमाचरे

त॥ विधायोपोषणं प्रोतदक्षिणां कृत्वा चरेत्॥ महासिद्धिं लभेत् श्रीहरितातिलकः पर॥ सुगोप्यमे
तत्सर्वं हि कथितं तव भाविनि॥ ॥ इति मुराडमातायां पञ्चमः पटलः॥ ॥ शुभम्॥ ॐ नमः शिवाय॥

दिनेश

॥ ८ ॥